

Увод

Индикатори се могу дефинисати као системи променљивих који изражава и саопштава важне информације јавности. Индикатори зависе од аудиторинума (јавности), географског, политичког или социјалног контекста. Битно је направити избор индикатора који су погодни за одређени контекст: не може се једноставно применити сет индикатора који је усвојен негде другде.

Индикатор представља „посебно својство, карактеристику или особину система“ (Gallopin, 1997) и представља мерљиви део система. На пример, здравље није индикатор зато што се не може мерити директно, али очекивана дужина живота на рођењу, степен смртности деце и учесталост специфичних болести се могу мерити и због тога могу представљати индикаторе. Индикатор који комбинује или сакупља посебне делове назива се индекс. Индекс може да буде сложени индикатор који комбинује неколико индикатора ниског нивоа. Примери су: индекс људског развоја, индекс благостања и индекс квалитета ваздуха у градовима. Индекс такође може да буде комбиновани индикатор кога цене компоненте које саме по себи нису индикатори.

Институционални индикатори

Да би се одредиле особине институционалних индикатора неопходно је предходно појаснити појам институција, јер документа која говоре о институционалним индикаторима (Агенда 21 и приручник о институционалним индикаторима, који је публиковала Комисија за одрживи развој) не говори о институцијама. Оба документа институције схватају као политичке или државне организације које су укључене у процесе израде и примене одрживог развоја. У том контексту организације се описују као основа (језгро) са законским оквиром и управом која ради у свом интересу, примењујући организационе прописе и своје циљеве.

Институције постају предмет истраживања у друштвеним наукама на почетку XX века, када су научници почели да концептуализују улогу власти политичким и друштвеним процесима. Истраживање је било усмерено на питања како влада и држава могу да се организују да би функционисали ефикасно. Основна питања на која је тражен одговор била су: како су влада и држава организоване, како функционишу и каква је њихова улога. Овакав приступ је дао снажан акценат на анализу јавне администрације. Институције су биле дефинисане као организације са персоналиним и законским карактеристикама. Оне су, у већини случајева, разумеване као инструменти који се користе и треба да се користе од стране државе и других учесника тако да се помоћу њих представе различити интереси. Основно питање које се поставља је: како држава може ефикасно да напредује и како организације, формиране да примене политичке одлуке, могу да се поставе. Појам институција (установа) има своје значење у социологији, праву, економији, теорији државе, као и другим друштвеним наукама. "У праву, институција представља скуп правних норми који се односе на један исти друштвени однос или групу истоврсних односа. У теорији држава и социологији појам институције као друштвена творевина има различито место зависно схватања дате школе. Друштво, поготову савремено друштво, има безброј институција, тј. релативно трајних и формалним правилима регулисаних односа међу људима који се успостављају поводом вршења неке делатности усмерене на испуњење неког циља, а поводом чега се успоставља и одређена организација." (Политичка енциклопедија, 1975: 345)

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com